

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Ius cudendæ aureæ monetæ Regibus Francorum, æquè ac Imperatoribus Romanis, competebat. Vetita conjugia Principum CP. cum peregrinis, præter Francos. Regnum Francorum ceteris regnis illustris, ex

...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

ridendo conatu illius Sophista, qui lucere Solem magno laterum anhelitu demonstrare laborabat. Attamen quia delicatis quibusdam satisfaciendum est, quorum palato praesentia non sapiunt, nisi rerum antiquarum veluti gusto quodam recreantur, qui per sua apud se habent veteribus Francorum Principibus summi imperij rationem non constitisse, proferamus Avitum Viennensem Episcopum, Senatorem Romanum, & in Burgundionum regno constitutum, atque adeo à causis adulandi Regibus Francorum alienum. Ille non dubitat Clodoveum, Christianissimi regni fundatorem, recens ad fidem Christianam conversum, cum Romanorum Imperatore Anastasio componere, ejus literas principale oraculum, & Burgundionum Regem Clodovei Mitem nuncupare. Respondet propositus, inquit, quod regnatis in seculo, institutis posteros, quod regnatis in caelo. Gaudet ergo quidem Graecia habere se Principem legis nostre: sed non jam que tanti muneric dono sola mereatur illustrari, quod non deſit & reliquo orbi claritas sua. Siquidem & occiduis partibus in Rege non novo novi jubaris lumen effulgurat. Infrā: In apice rerum omnium gubernacula continente non minus emines sanctitas quam potestas. Ex qua utique factum est ut digni ad vos servi vestri viri illustris Laurentij filium principali oraculo juberetis. Quod apud Dominum meum, sic quidem gentis Regem, sed Mitem vestrum, obtinuisse me suggero. Quare mirum non est si & Anastasius veluti participem Imperij Clodoveum salutaverit, missis Consulatus codicillis, chlamyde, & diademate, ut solenne erat Principibus Romanis, cùm Reges socios cohonestare vellent; & munericibus suscepimus Clodoveus Augusti pomen sumpserit; non contumelie Anastasio inferenda causā, à quo fædere & amicitia ornatus erat, sed ut beneficio & communione sacratissimi nominis uteretur.

V. Inde profectum ut Reges Francorum aureum numnum, non Imperatoris Romani, sed sua imagine percutsum conflaverint; cùm nec Regi Perfarum, et si ceteris Barbarorum Principibus præcelleret, & esset χρυσός κύπελλος, liceret præter argenteos cedere, ut diserte scripsit Procopius. Quare Constantinopolitanis Imperatoribus in usu positum fuisse ut connubia non miscerent cum ceteris peregrinis præter Francos, idque vetum Constantini Magni sanctissima lege in altari sancta Sophiae descripta, testatur Constantinus Porphyrogenita. Sed maximē eorum dignitatem commendat Gregorius Magnus his verbis, in epistola

ad Childebertum Francorum Regem data:

Quanto ceteros homines regia dignitas antecedit, tanto ceterarum gentium regnare regni vestri culmen excellit. Ex superioribus pacet quo fastigio auctoritatis æquè ac dignitatis poterunt Reges Francorum in ipsis regni incunabulis. Cujus rei præterea fidem fecerit Gregorius Turonensis, qui solius Dei arbitrio obnoxios esse docet, cùm ipfem Regem Chilpericum alloquens, sic insit: Si quis de nobis, o Rex, iustitia transites transcedere voluerit, à te corripi potest. Si vero tu excesseris, quis te corripere loquimur enim tibi. Sed si volueris, audis. Si autem nolueris, quis te damnabit, nisi is qui se pronuntiavit esse iustitiam? Et eadem sententia Remigius Remensis Episcopus solius Dei auspiciis regnum à Clodoveo Rege procurari scripsit literis ad eum Regem datis: Manci vobis regnum administrandum, & Deo auxilice procurandum. Populorum Caput es sis, & regimen sustinetis.

VI. De unoquoque Rege Francorum jactari posset quod Aurelianus ad Theodebertum scripsit, illi generis stemma fidereum esse, eoque maxime majestatem illius niti, quod sit unicus sceptris, multiplex populis, gente variis, solidus regno, diffusus imperio. Quare cùm tanto dignitatis splendore & auctoritatis labore Francorum Reges in ipsa prima dynastia commendentur, superfluum videretur in eam questionem inquirere quam posteriorum immodesta curiositas excitavit, an juribus Imperij hodie Reges nostri in regno potiantur; præcipue cùm regij nominis ratio aliter constare non possit, quā si summum imperium illi tribuatur; adeo ut ad vitandam invidiam Principes Romani nomen Imperatoris potius quam Regis olim usurpare maluerint; donec submissa tandem adulacione Reges salutati sunt. Attamen cùm à Carolo VII. invictissimo Rege jactatum videam se in regno suo Imperatorem esse, idemque Iuvenalis Ursinus ad commendandam Regum nostrorum auctoritatem temporibus Caroli VI. scriptum reliquerit, non alienum erit à proposito nostro hujus locutionis originem indagare. Eam autem à temporibus Philippi IV. Regis recte mihi repete videor; cùm disputatione gravi de Clericorum privilegiis accensa, eò processit contentio auctus, ut Clerici famosa illa Martini & Bulgari disputatione imbuti de supremo Imperatoris in orbem imperio, exciperint privilegia ordini suo ab Imperatoribus concessa, atque adeo à Principibus nulla ratione laci posse, cùm magnum discriben intercederet inter Fran-

Avicus ep. 41.

*Greg. Turon. l. 1.
c. 19. Ab ea die
regnum Consulat
& Augus. sive
appellatur.*

*Procopius l. 5. de
Bello Gotto. s. 10.
et plures annos
impigerat. s. 10. et
dixit, dico a nobis
exstirpar auctoritatem
eis.*

*Constantia. Por-
phyrogen. de
Adm. Imp.*

*Greg. Mag. 18.
c. 1. 6.*

*Greg. Turon. l. 1.
c. 19.*

*Vide Syndicatu
Regno.*

*Constantio Cas-
ti. V. 11.*